

L'estiu a escena

■ The Gospel Viu Choir

■ 37è Festival Internacional de Música de Cambrils

■ Cambrils (Baix Camp)

■ Dissabte 30 de juliol 22.00 h. Parc Samà

DIMAS BALAGUER

Al·leluia a ca l'indià

La potència de la massiva formació catalana The Gospel Viu Choir fa emmudir les bèsties que viuen als jardins del parc Samà de Cambrils

Natàlia Borbonès

Un reguitzell d'"al·leluia", "my Lord" i "Jesus" (llegiu "gisas") es va sentir amb força dissabte a la nit al parc Samà en un dels concerts del 31è Festival Internacional de Música de Cambrils. La formació catalana The Gospel Viu Choir va ser l'encarregada enguany de portar el *gospel* al festival, que en les últimes edicions sempre programa un concert d'aquest gènere musical, que té molta acceptació popular, un fenomen incomprensible per a qui firma això, com també ho és l'èxit dels recitals d'havaneres. Però hi ha gent per a tot, faltaria més. TGV Choir, doncs, va desplegar una vuitantena de cantants a l'es-

cenari i, en conseqüència, va oferir un recital molt sorollós. Van començar bé amb "Let the sunshine in", una de les cançons més conegudes del musical *Hair*, per tot seguit endinsar-se en el *gospel* i els espirituals negres amb unes peces no conegudes pel públic, llevat d'una molt bona destrossa (no és broma, que va ser bona de debò) que van perpetrar de la sonata *Clar de lluna* de Beethoven. Tres ballarins *hip-hop* s'anaven recarbolant a l'escenari per animar, se suposa, el concert. El públic es va mostrar una mica fred al començament i tot seguit es va anar escalfant, tot i que no va picar de mans amb la intensitat que hauria estat desitjable. Però vuitanta cantants picant de mans ara era com si et fessin petar un fuet als timpanes i no calia, per tant, afegir-hi més soroll. Fins i tot els paons, les cac-

tues, les granotes i altres bestioles que viuen als jardins del parc Samà i que acostumen a xisclar quan volen, sobretot quan hi ha concert, van emmudir la nit de dissabte.

Els jardins del parc Samà, construïts per l'indià Salvador Samà (1861-1933), marquès de Marianao, són un dels escenaris del Festival Internacional de Música de Cambrils. És un lloc bonic i romàntic que agrada molt els nuvis, que s'hi van a fotografiar després d'haver passat per l'església o el jutjat, i un escenari ideal per a una vetllada nocturna de la canícula. El 4 d'agost hi tocaran Albert Guinovart i l'orquestra Camera Musicae i dos dies després hi actuarà la companyia Victor Ullate Ballet. Tancarà el festival, el 13 d'agost, el *cantaor* Diego El Cigala, que cantarà tangos. A veure què hi dirà la fauna del parc.

AVUI, DILLUNS

Jordi Soler

Ferran Adrià

Els principals diaris del món, que aviat és dit, s'han fet ressò de la clausura d'El Bulli. Fins i tot aquells rotatius hispànics que havien acollit articles difamatoris contra Ferran Adrià, han tractat el tema amb respecte i profusió de detalls, escrits i gràfics. El senyor Adrià, a qui, ho sento molt, no tinc el gust de conèixer, sempre m'ha semblat una persona optimista, simpàtica, comunicativa i extraordinàriament feliç en la seva feina, que és proporcionar felicitat als comensals. I res no em fa pensar que mai hagi malparlat d'algú, d'algun lloc o d'un determinat territori. És per això que avui, dilluns, em referiré a aquells que l'han menyspreat, ofès i difamat amb les seves verinoses gasetilles, sempre aparegudes en mitjans de gran tirada i circulació, i sempre redactades amb el detestable propòsit de mostrar-lo com un farsant, com un entabanador de paladars ingenus, és a dir, amb el propòsit de fer-li mal. Un dels articulistes que més vegades s'ha ficat amb Ferran Adrià és Antonio Burgos, aquell que va escriure una infecta columna contra la meteoròloga Mònica López quan va entrar a TVE en substitució de l'home del temps, que es jubilava. Això que fos dona i, sobretot, catalana, es veu que el va treure de polleguera, perquè fins i tot va arribar a dir que, en qüestió de meteors, no hi entenia res. Tornant al personatge inicial, recordo que el dilecte amic Burgos va publicar una vegada un escrit ple de ràbia i d'enveja perquè acabaven de concedir una altra estrella Michelin a un restaurant català, que ara

mateix no sabia dir quin era, però que no és rellevant quin fos perquè l'home anava molt més enllà amb el seu maldestre dicteri. Burgos estava empenyat com una mona a causa de l'estrella en qüestió, i, després de dir pesques dels xefs bascos (del bonhomí Arzak va dir que compartia taula amb etarres) i catalans, va donar a entendre que Jordi Pujol, aleshores president de la Generalitat, pagava als de la Guia Michelin perquè atorguessin estrelles als restaurants del Principat. Per acabar, faré constar que Fernando Sánchez-Dragó, a *El Mundo*, cobria d'elogis una casa de menjars càntabra de la qual, per palesar com n'era de bona, deia que era el contrari d'El Bulli.

Els principals diaris del món, que aviat és dit, s'han fet ressò de la clausura d'El Bulli

Barcelona:
C/Tàpies, 2.
08001
93 227 66 00

Girona:
Santa Eugènia, 42.
17005
972 18 64 00

Dipòsit legal:
820 249-1976

Ara pots fer-te subscriptor de L'Econòmic

Tel. 972 18 64 80
www.leconomic.cat

El salmó català

Oferta especial llançament 47 €/any

SEMANARI D'INFORMACIÓ I ANÀLISI SOBRE L'EMPRESA
L'ECONOMIC

Si vostè és dels que comencen el diari per la secció d'economia perquè sap que allà hi troba les claus per entendre millor el que passa al món. L'Econòmic és el seu millor aliat. El nou salmó català posa al seu abast el món de l'empresa i l'economia del nostre país, des del rigor, l'anàlisi i la reflexió.

L'economia, més a prop

